

[Christmas Møller.]

Partier som ophørte og er af den Anskuelse, at det er Regeringens parlamentariske Pligt at lade Lovgivningsarbejdet foregaa paa normal Vis i Rigsdagen og dens Udvalg.“

Vi stillede nogle Dage senere en Forespørgsel om Forligets Indhold til Regeringen, til de tre Partier. Jeg forstaaer, at man var enig om at lade denne Forespørgsel hvile. Hvis man havde haft noget Ønske om at faa os med, maatte man naturligvis have givet os Besked, men hverken Regeringen eller Partiet Venstre gav os nogen som helst Besked om, hvad Forligets enkelte Punkter var, og derfor er det fuldkommen rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen siger, at vi overhovedet ikke kunde vide, hvad Indholdet af Overenskomsten var. Og selv om Indholdet af Overenskomsten nu kun var det, som den højtærede Minister sagde — han lyver jo ikke, siger han, han taler jo ikke Usandhed, men han kan være glemsom, for Overenskomsten var en Ting til —, var det storpolitiske Forlig efter mit Skøn for Socialreformens Vedkommende en Ting til, nemlig det, at det skulde med alle til Raadighed staaende Midler være Forlig. Forliget Natten mellem den 29. og 30. Januar mellem de tre Partier var sluttet paa den Maade, det kan enhver politisk se, at den Sag skulde ende positivt. Man kan ogsaa af selve den Maade, hvorpaa f. Eks. Ejendomsskattelovforslaget behandles, og af det Tidspunkt, det kommer, se, at der overhovedet ikke kan være nogen Tvivl derom.

Derfor siger jeg til den højtærede Socialminister — han lyver naturligvis ikke og taler ikke usandt, men glemme det kan ogsaa den højtærede Socialminister —: Nej, Forliget, og hvilke Punkter det omfattede, gav man os ikke Besked om, før man nu offentliggør det. Endskønt vi direkte i Skrivelsen til Statsministeren sagde, at hvis man havde givet os Besked, vilde Stillingen have været en anden, saa er Forholdet det, at man har overhovedet ikke handlet derefter. Da Socialministeren en Dag ringede til mig, var der derfor ingen Grund for mig til at svare andet end, at vi naturligvis vilde handle i Overensstemmelse med, hvad tidligere var meddelt offentligt, og hvad jeg havde anvist i mit Svar til Statsministeren.

Til det ærede Medlem Hr. Krag har jeg kun den Bemærkning at gøre, at selve den Maade, hvorpaa Protokollen er affattet, og det — som staaer fast —, at man skulde ende med et positivt Resultat, fordi man

overhovedet ikke kunde gaa fra hinanden uden dette, det viser bedre end noget andet, at den Opfattelse, som mit Parti Gang paa Gang har gjort sig til Talsmand for, at Venstre var blevet Regeringsparti ved dette Forlig, var rigtig.

Men dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at det Klop-fægtertrick, som det ærede Medlem Hr. Krag benytter ved at blande to Ting

Formanden: Det var et meget uheldigt Udtryk overfor et Medlem her i Tinget.

Christmas Møller: Jeg kunde ikke finde noget bedre, Hr. Formand, ellers havde jeg naturligvis ikke anvendt det. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Formand i, at det er ikke noget pænt Udtryk, jeg anvendte, men det er ogsaa kun med Sorg i Sinde, jeg anvendte det. — Men dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, naar han benytter den Fremgangsmaade at tale om de Henvendelser, det ærede Medlem har rettet til det konservative Folkeparti og til mig, medens Forhandlingerne mellem de tre Partier var standende, inden det storpolitiske Forlig, og søger at lade det gaa over i, hvad der skete efter Forliget, er det en fuldkommen urimelig Maade at diskutere paa. Der var ikke for os nogen som helst Mulighed, og det vidste det ærede Medlem Hr. Krag, til at gaa ind i en Forhandling, hvor Kronens videre Sænkning var Betingelsen. Det sagde jeg nej til Gang paa Gang, og derom kan der ingen Tvivl herske. Det ærede Medlem Hr. Krag brød derved et Samarbejde, der havde eksisteret, det ærede Medlem Hr. Krag indtog derved en diametral modsat Stilling af den, jeg indtog i Maj Maaned 1932 overfor Partiet Venstre. Men at vi sagde nej til en Forhandling om Kronen, inden Overenskomsten var sluttet, har intet som helst at gøre med den Kendsgerning, at efter at denne Overenskomst var sluttet, gjorde hverken Partiet Venstre eller Regeringen noget som helst for at faa den Forhandling angaaende Enkeltheder, som de nu siger det er vor Skyld, de ikke har faaet. Thi det er klart, at paa det Grundlag, som de indbød os til Forhandling paa — at vi blot skulde have siddet i Udvalget sammen med de Herrer, men ikke vidst den fjerneste Besked om den fortrolige Overenskomst, som var mellem dem —, var det fuldkommen umuligt at forhandle med dem.

Aksel Larsen: Jeg skal ikke blande mig i de foregaaende Familiestridigheder, men